

stand til, at han eventuelt kunne komme til at danne regering sammen med Dansk Folkeparti og gennemføre noget af det. Den brede aftale, der er lagt op til her, kan jo muligvis vise sig at være umulig at gennemføre. Og så er det jo stadig væk Venstres program, man har at holde sig til. Skal jeg forstå det, jeg hørte lige før, som at Dansk Folkeparti ikke får nogen indflydelse på den politik, som en VK-regering vil føre?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Anders Fogh Rasmussen og derefter hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Fremgangsmåden vil jo være meget klar. Hvis det stod til os, bliver det jo sådan, at beslutningsforslag nr. B 1 om 15 stramninger af udlændingepolitikken bliver lagt frem til fri forhandling i Folketinget. Alle partier er indbudt til at drøfte. Ingen er på forhånd udelukket, end ikke fru Arnold, selv om fru Arnold måske må antages at ligge noget på afstand af de forslag, der ligger her. Det er muligt, at fru Arnold heller ikke vil være med. Det siger fru Arnold jo nu. Det er der så ikke noget at gøre ved. Men vi indbyder faktisk til et bredt samarbejde.

Så siger fru Arnold skråsikkert, at det er utænkeligt, at Socialdemokratiet vil deltage i det. Ja, det er jo nok utænkeligt, så længe Socialdemokratiet er bundet til fru Arnold og hendes parti. Det er jo fru Arnold, der svinger dirigentstokken. Men jeg har noteret mig, at der i Socialdemokratiet er kræfter, som egentlig gerne ville være med til stramninger, men det kræver, at vi først får et valg, og at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kommer i opposition. Så er Socialdemokratiet frigjort fra De Radikale, og derefter kunne der være håb om, at der kunne etableres et bredt samarbejde, for jeg har noteret mig, at ganske mange socialdemokrater har udtrykt sympati for nogle af de ting, jeg har sagt.

Der er en række socialdemokratiske borgmestre, som jeg må sige nok er tættere på mig, end de er på fru Arnold. Så der er noget at bygge på.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, hr. Anders Fogh Rasmussen taler udenom. Helhedsindtrykket er jo, at der bliver givet svar til den ene dør på det ene tidspunkt og til den anden dør på det andet tidspunkt. På et tidspunkt sagde hr. Anders Fogh Rasmussen,

at han ikke ville grave grøfter. Jeg synes, helhedsindtrykket giver anledning til den tilføjelse, at så skulle spaden være blevet i haveskuret.

Der var i hr. Anders Fogh Rasmussens sidste svar til mig et spørgsmål om, at den engelske regering skulle gøre noget. Derfor giver det mig anledning til at spørge, om hr. Anders Fogh Rasmussen er bekendt med, at der på EU's topmøde i Göteborg blev aftalt en målsætning om netop at nå 0,7 pct. i udviklingsbistand. Så det er det ene spørgsmål.

Det fører så selvfølgelig over til: Er det så rimeligt at begynde at gå nedad fra dansk side for at nærme sig 0,7 pct.? Det får mig så til at spørge, om hr. Anders Fogh Rasmussen er enig i følgende citat, jeg nu læser fra »Din egen dag er kort«. Forfatteren er hr. Uffe Ellemann-Jensen, medlem af dette Ting for partiet Venstre:

»Når jeg som udenrigsminister ofte måtte høre på bebrejdelser fra vore allierede, fordi Danmark ikke gav så store bidrag til det fælles forsvar, som den tidligere regering havde stillet i udsigt, så greb jeg en gang imellem til det modargument, at vi til gengæld gav mere end de andre til ulandene og siden også til Østlandene. Det er klart, at argumentet kun holdt et stykke vej, men det var nu godt at kunne pirke til de andres dårlige samvittighed. Vore egne normer og værdier skulle jo ikke blot forsvares med militære midler, men også gennem en politik, der fjerner spændinger og uligheder folkene imellem.«

Jeg vil gerne høre, om hr. Anders Fogh Rasmussen er enig med sin forgænger i dette citat.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg er fuldstændig enig i, at Danmark selvfølgelig skal give en ordentlig og anstændig ulandsbistand.

Og selv med det spareforslag, vi har fremsat, som er at fastfryse ulandsbistanden på 1999-niveau i en periode, mens vi laver en kritisk kulegravning af ulandsbistanden, vil Danmark stadig være det land i verden, som, når vi regner det hele med, giver mest i bistand til udviklingslandene overhovedet.

Jeg er fuldt bekendt med, at EU-landene i fællesskab har besluttet at forpligte sig til at leve op til FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i ulandsbistand. Det var da sandelig også på tide. Frankrig f.eks. giver kun 0,39 pct. Tyskland giver 0,26 pct. Storbritannien giver 0,23 pct.